

ΓΙΑΤΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ Η ΚΟΥΒΑ

Ο ΝΕΡΩΝ ΤΗΣ ΑΒΑΝΑΣ

Τα εγκλήματα του τέως Προέδρου της Κούβας Ματσάδο. Ένας κίρσοις τύραννος που διαβάσει Αίσχυλο! Ο έμφολιος σπαρχμής στεύς δρέμευς της Αβάνας. Οι κίρσοις γυναικοκαυγάδες κι η «Κλίκα» του λερχαγού Κάλβο. Η δελεφενίεσ και τὰ βασιανιστήρια τών πολιτικών στις φυλακές. Ο ρόλες τών κίρσοις, κτλ. κτλ.

ΕΙΝΕ πασίγνωστο πού ότι ή συνταρακτική επανάστασις της Κούβας, της εξωτικής χώρας της Ροίκιας, ήταν τó μορφαί αποτέλεσμα της τρομοκρατικής δικτατορίας του αματηρού Προέδρου της Ματσάδο.

Κανέναν δικτάτορ τών νεωτέρων χρόνων δεν ήταν πού έκαφύλες, πού απάνθρωπος και πού εγκληματικώς από αυτόν τον τρελλό Ματσάδο, τον εφιαλτικό «Νέρον της Αβάνας».

Ο Ματσάδο κυβερνούσε με πραγματικές σπείρες δολοφονιών και ζούσε πάντα μέσα σε μιὰ ατιμόσημα εγκλήματα, φοβίης και θανάτου.

Ξέρετε ποιό ήταν οί καλύτεροί κι οί πού πιστοί φίλοι του; Οί κίρσοις! Αιτοί ξεπάρτεσαν με την μεγαλύτερη εύκολία τούς έθροους του πού σοφισζόντανος ό ένας άπάνω στον άλλο στην άτασια φυλακή της Καϊτάνα...

Ο «εφεργέτης τών κίρσοις», όπως τον έλεγαν οί αντίπαλοί του, ήταν στ' αλήθεια μιὰ καταληρητική ένοσρκωσις του Νέρονος. Ο Ματσάδο δεν οργανίθιζε ποτέ ούτε από τó πού αναρχισαυτικό εγκλημα. Η μόνη του φροντίδα ήταν να μαθαίνή άτ' έξω τις τραγούδιες του Αίσχυλου και να τις απαγγέλη με σόμφο τις φεγγαρόλουστες νύχτες, από την άνθισμένη βεράντα της βίλλας του, μετρός στα σκαλιώφαρα τού άβανου!...

Ο «Νέρον της Αβάνας» θάλεγε κανείς, ότι είχε πουλήσει την ψυχή του στο Διάβολο, γιατί δλες ή έναντιόν του άποτειρες δολοφονίας είχαν άποτίξει, ή μιὰ ύστερ' από την άλλη, από παράξενες κι άνεξήγητες συμπτώσεις. Κι' έτσι ό τρομοκρατημένος κόσμος δεν άρχισε να τον θεοοήσθ ός άτροτο!

Ο Ματσάδο είχε την συνήθεια να παίρνει κάθε πρωί, στις τέσσερις ή ώρα, ένα κούφο μπιάνιο. Κάποιο μυστηριώδες χέρι λοιπόν έβάλει μιὰ μέρα μιὰ βόμβα κάτω από τó λουτήρα του, κανονίζοντας με τó ρολόι πού είχε άπάνω της την έρηξί της. Η βόμβα όμως δεν έσκασε! Ο αματηρός δικτάτορ άκουσε μιὰ στιγμή τó τικτάκ τού ρολογιού της και με μιὰ καταληρητική ψυχασμαία την άρπαξε και την πέταξε από τó παράθυρο στη θάλασσα...

Άλλη μιὰ φορά, σ' έναν έξοχό δρόμο, άτ' όπου θα περνούσε με τ' αυτοκίνητο, είχαν τοποθετηθή δεκαπέντε τέτοιες βόμβες με κανονισμένα τó ρολόγια να σκάσουν την ώρισμένη ώρα της διαδρομής του Ματσάδο. Μά και τότε τον βοήθησε κάποια μυστηριώδης δύναμη. Τό αυτοκίνητό του έπαθε ξαφνικά μιὰ βλάβη και σταμάτησε πεντακόσια περίπου μέτρα πριν από τó πρώτο έρηκταυκό μηγάριμα!...

Ένοικείται ότι κάθε τέτοια άπόπειρα κατά της ζωής του τον έξαφνίωσε περισσότερο και πολλαπλασίαζε τὰ εγκλήματά του. Τά όργανά του έπαιναν άμέσως όποιον τύχαινε μετρός τους από τούς αντίπαλους του και τόν τονρξίζαν στη μέση τού δρόμου. Ο Ματσάδο μάλιστα είχε όργανώσει κι' αυτές τις έδικησίεις μιὰ ειδική δολοφονική σπείρα, την περίφημη «Πόρρα», δηλαδή την «Κλίκα» του, με άρχηγό τó πού τρελλό όργανό του, τον άταισιο λοχαγό Κάλβο. Όσο τώρα κι' αϊτούς πού αποτελούσαν την «Πόρρα», δεν είνε διόλου δύσκολο να μαντέψετε από πού είχαν στρατολογήθη. Ο Κάλβο τούς είχε μαζέψει από τις φυλακές! Ήταν όλοι τους στυγεροί εγκληματίες... Ο «Νέρον της Αβάνας» δηλαδή χρησιμοποιούσε για τις δολοφονίες του, δολοφονίες έξ επαγγέλματος! Ξέρετε δε πως ξεπάρτεσαν αϊτοί οί τρομοί τών φυλακών τούς άσπόνδους έθροους του; Τούς παρακολούθησαν τη νύχτα και τη στιγμή πού ξεκλείδωναν την πόρτα τού σπαιού τους, τά όργανα της «Πόρρας» τούς έξάλλωναν νεκρούς με μιὰ ξαφνική άποθρονία!...

Ένας γυναικοκαυγάς στους δρόμους της Αβάνας!...

λα αϊτά. Έξοκολούθησαν τις διαδηλώσεις τους και τις ζοηφές άποδημασίεις έναντιόν τού δικτάτορος, κι' ένα πού έξελίκο τροστο: με τις γυναίκες τους... Ποιός θα τολμούσε να χτεπήσει στη μέση τού δρόμου αυτές τις άνεπρόσπιστες γυναίκες; Κανείς! Κι' έτσι ή άντιπολιτευσίς άπόρσε για λίγο καιρό να δείξει τὰ δόντια της (και τὰ δόντια!) στον άμυσταγή τύραννο της Κούβας. Ο κάθε έθροός του έστειλε άφοβα σ' αυτές τις διαδηλώσεις τη γυναίκα του, την κόρη του, την άδελφή του, για να διαμαρτυρηθή κι' όλες τις δυνάμεις της για τις δολοφονικές έπέτεσεις και τὰ εγκλήματα τού Ματσάδο και τών οπαδών του.

Ο λοχαγός Κάλβο τότε βρέθηκε σε δύσκολη θέση και για να μην τόν ξεπαρτέψη ό ίδιος ό τύραννος άπάνω στο θύαό του, σοφίστηκε να όργανώσει μιὰ «Πόρρα» από γυναίκες! Φαντάζεστε τώρα τι είδους γυναίκες ήταν αϊτές. Ο Κάλβο τις στρατολόγησε από τις γυναικείες φυλακές, από τις κίρσοις συνοικίες κι' από τó δρόμο. Μόλις λοιπόν γινωταν κίρσοι διαδηλώσεις γυναικών, ή γυναικεία «Πόρρα» τού Κάλβο χιούσε άπάνω της με ξεφωνητά λίσσας κι' άρχιζε τότε ό πού άτροτος, ό πού αματηρός, ό πού άπεργισαυτός γυναικοκαυγάς...

Τι θέαμα! Ούτε ή ταυρομαχίεις δεν θα μπορούσαν να παραβληθόν μαζί του. Κι' έτσι, ύστερ' από κάθε τέτοια γυναικεία μάχη, έβλεπε κανείς τις γυναίκες ή τις κόρες τών πολιτικών της άντιπολιτευσίς, καθώς και τις φοιτήτριες ή τις άπτες έργαζόμενες κατατομασμένες, με κοφτελάσμενο τó φρέγμα και ξεαλλισιασμένες να κούτωνα στη μέση τού δρόμου λιπόθυμες ή να τρέχουν έδω κι' εκεί υσώγυμενες ή τελείως γιμνές για να σωθόν από τὰ χέρια της σατανικής «Πόρρας» τού Κάλβο.

Για λίγο καιρό, αϊτές ή γυναικείες διαδηλώσεις τών άντιπολιτευσίς δεν τόλησαν να ξεναπαρτονασαστύν στους δρόμους. Ο Κάλβο ήταν ό θριαμβευτής της καταστομής! Οί φοιτητά όστόσο, έθροί άστανδοι τού τύραννου, δεν άρχισαν να τού δίσουν ένα άξέχαστο μάχημα...

Τόν τελευταίο καιρό, ένας Παρισινός θίασος, ό θίασος τού «Μπατακλιών» της κ. Ραζμιά, είχε διασπεδάσει την Αβάνα με τις ειθίμες έπιθεωρήσεις του κι' είχε ξετρολλάνει τούς κατοίκους της με τις όμορφες κι' ελαφρόμυαλες γυναίκες του. Οί φοιτητά λοιπόν θέλησαν, έπ' τη ευκαιρία αϊτή, να παίξουν ένα έξοπο παγνίδι τού εγκληματικού Κάλβο. Αϊάλεξαν τότε πού όμορφες και τούς πού άθλητικέσ συναδέλφους τους και τούς μισάρφωσαν σε γυναίκες. Η μεταφρσίεις έγινε με μιὰ μεγάλη μυστικότητα και τόσο έπιδέξια, όστε δεν μπορούσε κανείς να καταλάβη ότι ή γυναίκες αϊτές δεν ήταν παρά... άθλητικέσ φοιτητά. Δεν τó κατάλαβαν ούτε κι' αϊτές άκόμη ή σατανικές γυναίκες τού Κάλβο!

Καί μαντεύει τώρα κανείς τι έρηολούθησε. Ένα βράδυ ή γυναικεία «Πόρρα» βρέθηκε ξαφνικά μπροστά τμ μιὰ κανονίγια διαδηλώσει γυναικών και φωνικά έτοιμάστηκε να τή διασκορπίσει με τόν συνηθισμένο αματηρό τρόπο της. Όμορφες λοιπόν ήρωϊκάς άπάνω της, δίχως να ύποψιάζεται τι την περιέμενε... Αϊτός ό γυναικοκαυγάς έμεινε ιστορικόσ στην Αβάνα! Η μάγισσα της «Πόρρας» έφαγαν τόσο ύβλο από τούς μεταμφομαίνοντες φοιτητάς, όστε παράτησαν στο πεδίο της μάχης έκτός από τὰ δόντια τους, τὰ μαλλιά τους και τὰ φορηματά τους και τούς σπείρες νεκρές συντροφισιάς τους...

Από τότε ή γυναικεία «Πόρρα» διαλύθηκε κι' ό Κάλβο αναγκάστηκε να καταφύγη πάλι στα πολιθόλα και στις δολοφονικές έπέτεσεις. Κι' αϊτή τη φορά με περισσότερη λύσσα, γιεύοντας όλες τις φυλακές της Αβάνας με τούς οπαδούς τού Έθνισού κίρσοις. ***

Αϊτές ή φυλακές της Αβάνας δεν έφεραν καθόλου από τις σκετινές Κολάσεις της Ίερράς Έξετίσεως. Ήσαν τέσσορες όλες-όλες ή φυλακή της Νήσου τών Πεϊζών, ή Καϊτάνα, ό Πύργος τού Πούγκλιος κι' ό Πύργος τού Άταρής. Η καινούια δε είχε την ειδικότητά της. Στη φυλακή της Καϊτάνα έρηγχαν τὰ θύματα τού Ματσάδο

Οί αντίπαλοι όστόσο τού Ματσάδο δεν τρομοκρατήθηκαν, κι' ό

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

(Του HENRI FOUQUIER)

Στή Βόρειο Γαλλία, στή Γερμανία και στή 'Ελβετία τὰ Ψυχροάββατα ἔχουν χαρακτηριστὰ ἀληθινὰ προσκυνήματα. Τὰ νεκροταφεία γεμίζουν ἀπὸ πλήθος — καὶ τὸν διὸ φύλων καὶ κάθε ἡλικίας — ἀσφρακτικά. Καθένας θύρετρος, καμιά ταραχή, καμιά ἀνησυχία, δὲν προξενεῖται ἀπὸ τὴν χιλιάδες αἰτῆς τῶν ζωντανῶν, οἱ ὅποιοι, μὲ ἓνα μπακέτο τὴν χεῖρα, ἢ μὲ ἓνα λουλουδιένιο σταυρὸ, πλημμυρίζουν τοὺς τόπους τῶν ἀγαπημένων νεκρῶν τῶν, γιὰ τὸν καθιερωμένον φόρον τῆς στή μνήμη τους.

Μαζωρὲς οὐρὲς προσκνητῶν σχηματίζονται ἔξω στὴς πόρτες τῶν νεκροταφείων. Ὅσοι ὅμως περμιμένον ὑπομονητικὰ τὴ σειρά τους, γιὰ ναῖπαν μετὰ.

Ὁ θάνατος εἶνε γιὰ τοὺς βορείους αὐτοὺς λαοὺς καὶ τόσο βαρὺ καὶ τόσο ἐπίσημο, ὥστε κάθε ἐκδηλωσι οἰκειότητος ἢ ἐλαφρότητος ἀπέναντί του νὰ θεωρηται ἱεροσύλα !

Ὅσο ὅμως κατεβαίνουμε σὲ νοτιώτερες καὶ θερμοτέρας κλίματος γῶρες, τὰ πράγματα ἀλλάζουν καταπληκτικὰ. Ὁ διαρκῶς γαλιῶσι οὐρανός, τὸ εὐκρατο κλίμα καὶ ὁ χαρῶτος ἥλιος διαμορφώνουν μὲ τέτοιο τρόπο τὸν χαρακτηριστὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε τὸν κάνουν εὐθύμο, θερμοκάμο, ἀφιχρὸ καὶ ἔξηνουιστο.

Παράδειγμα χειροπιαστὸ ἀποτελεῖ τὰ νεκροταφεία τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλλίας. Ἄν κάποτε ἓνα περίπλοκο τὸ νεκροταφεῖο τῆς Γενεύης, στήν Ἰταλία, μὴ Κυριοζή ἡ γιορτή, θὰ σέβετε κατὰλήρητο. Γύρω ἀπὸ τὸν τόπον αὐτῆς τῆς Ὑπερτάτης Ἀναστασίσεως, ἡ ἀφθονὴς ταπέσους εἶνε γεμιστὴ ἀπὸ μεθυσμένον πλήθος. Τραγοῦδια βραχνὰ μερακλήδων ἀνηχοῦν ἀπὸ παντοῦ, ρουτίες καὶ φωνογράφοι παίζουν τὰ πρὸ βαρχικὰ τραγοῦδια καὶ πλήθος ζευγαριῶν ἐνδύμων καὶ σφιχταγκαλισμένων τραγουδοῦν διαρκῶς ἀνάμεσα στοὺς κεντρικοὺς τάφους. Ζητώνται ἀλιγόστιμο κατὰφύριο γιὰ ἓνα πεταχτό φίλημα !

Θὰ πιστέψετε τώρα καὶ τὸ ἔξης ; Ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἡ ἀστενοικηθὴ Γενεύης ἀναγκάστηκε νὰ ἐκδώσῃ μὴ αὐστηρὴ διαταγή, μὲ τὴν ὁποία ἀπαγορευόταν στὸ μέλλον νὰ χρησιμοποιοῦνται ἢ ταφόεστρες γιὰ πρόχειρο τραπέζι καὶ λαλαχτοῦ τῶν περιπατητῶν ! Ἐ, εἶνε γεγονός, λοιπὸν, αὐθεντικὸ, ὅσο καὶ ἂν φαίνεται ἀπίστευτο !...

Καὶ ἔχετε γιὰτί ; Γιατί τὸ εἶχαν παρακάθει οἱ γλεντζέδες καὶ ταρκοῦνηδες Γενεύηται. Γιὰ νὰ μὴν ἐξοδεῖον πολλὰ στὴς τοιγύρω ταβέρνας, ἔπεισαν ἀπὸ τὸ σπῆτι τὸ φαγητὸ τους, ἐξοδιαζόντωνσαν συγχρόνως μὲ ἀφθονο κρασί καὶ πηγύσαν ἴσα στὸ θεοσόλοστο νεκροταφεῖο τους, σάν νὰ ἦταν ἡ πρὸ φθνή καὶ γραμνὴ ἔξοχὴ τους. Κι' ἐκεῖ, ἀπλώνοντας ἐπάνω σὲ μὴ ταφόεστρα τὴς προμνηθείς τους, καὶ ἀκούγοντας τὸ κελῶμα τῶν πουλιῶν καὶ τὸν ἀρμονικὸ ψῆθορο τῶν πολυαριθμῶν συντραγουδιῶν τοιγύρω τους, φιλοσοφῶσαν τόσο βαθεῖα γιὰ τὴν κιαταστάτη τῶν ἐχθροσίων, ὥστε γινόντωνσαν τήγλα στὸ μεῦσι καὶ ὁ γορὸς τους ἔπειτα μὲ τὰ τρεκλίσιατά τους ἔφεργε πολλαπλῆς ζήμιες στοὺς κίτους τῶν ἰδιωτικῶν τάφων τοῦ νεκροταφείου !

Στὴ Φλωρεντία πάλι ἡ κηδεῖες γίνονται μὴ χαράματα. Μόνον οἱ οἰκετοὶ λαίβε. Οἱ ἄλλοι ποὶ παρακολουθοῦν, μποροῦν νὰ γελοῦν καὶ νὰ χαριεντιζόνται ἐλεύθερα ἀναμεταξὺ τους, δίχως αὐτὸ νὰ σοκάρῃ σὲ κανέναν !

Σὲ πολλῆς πόλεις τῆς Ἰσπανίας ἡ κηδεῖα γίνεται μὲ ταχύτητα ἀστραπαῖα. Τὰ ἀμάξια καὶ τὰ αυτοκίνητα, ποὶ ἀκολουθοῦν τὴ νεκροφόρο, συμμορφώνονται μὲ τὴν ταχύτητά της καὶ τρέχουν—σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο—τόσο γρήγορα, ὥστε οἱ ἀστιφυλάκες τῆς Τροχαίας Κινήσεως ρυθμίζουν τὴν κίνησι τῶν ἄλλων ὀχημάτων σὲ τρόπο εἰνικό καὶ διεκουλινικό γιὰ τὰ ἔξαλλα τροχοφόρα τῆς κηδεῖας !

Καὶ κατὰ ἔξωφρενικὸ : Ἡ ἀσφαλιστικὴς ἐταιρεία στήν Ἰσπανία σέπτονται νὰ ἐξαιρέσουν τὰ τροχαῖα δυστυχήματα, ποὶ γίνονται τόσο συχνὰ στὴς κηδεῖες, κάθε ἀποζημιώσεως !

Στὴ Λισαβόνα τῆς Πορτογαλλίας ὑπάρχει μπρὸς στήν εἰσοδο κάθε ἐκκλησίας ἓνα εἰδικὸ μαρμαρίνο τραπέζι. Σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι μποροῦν οἱ ἄποροι ν' ἀκομποῦν ἐλεύθερα τὸ πτωμα τοῦ νεκροῦ τῶν, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἐκκλησία τὰ ἔξοδα τῆς ταφῆς του.

Ἐγὼ δὲ προσωπικῶς θυμοῦμαι ὅτι πρὸ ὀλίγων χρόνων, ἐνὸ περιεργαζόμεν τὴ θανατοστὴ μητρόπολι τῆς Λισαβόνας, κάτοιο πρῶτὸ εἶδα ἐπάνω στὸ εἰδικὸ αὐτὸ μάρμαρο ἓνα ψυχρὸ πτωμα βρέφους.

Μὴ ἔξεροντα τὸ ἔθιμο καὶ νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ καμιά κέρνη κοῦκλα, πλησίονα περιεργος νὰ τὴν ἔξετάσω ἀπὸ κοντὰ. Φαντασθῆτε τὴν κατάληξί μου ὅταν ἐνοιωσα στήν κρῖα ἐπαφὴ τοῦ χειροῦ μου μὲ τὸ προσωπάκι της ὅτι δὲν ἦταν κοῦκλα, ἀλλὰ πτωμα βρέφους, διὸ - τριῶν μηνῶν ἡλικίας !... Καὶ χροιάστηκαν ἡ ἔξηγησίεις μερικῶν τυχαιῶν διαβατῶν, γιὰ νὰ μὴν τρέξω ὁμῆσως ἀνατραχιασμένος στὸ πλησιέστερο Ἀστυνομικὸ Τμήμα ...

Ἐνε δικαιολογημένη λοιπὸν ἡ παρομῖα : «Κάθε τόπος καὶ ζακόνι, κάθε γειτονιά καὶ τάξι».

στὰ σκελόφραμα ! Στὴν ἄλλη, ποὶ ἦταν στή Νῆσο τῶν Πεύκων, ἐφραμίζανε τὸ μαρτύριο τῆς φυγῆς. Ἀφῆραν δηλαδὴ τοὺς φυλακισμένους νὰ δραστεῖον ἀπὸ τὸ κελλὶ τους καὶ τοὺς τουφεκίζαν μόλις περνοσαν τὸ κατῶφι τῆς φυλακῆς.

Στὸν Πύργο τοῦ Πρίγκητος ἡ δολοφονίεις τῶν θυμάτων ἦσαν ποὶ ἀποτροπαιε. Μάξεναν τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἀντιπολιτεῖσεως σὲ μεγάλες ἀθροῖσε μὲ 50 κρεβάτια καὶ ἔκλειναν μαζί τους καὶ μερικὸς ἐγγληματίεις. Τὴ νύχτα λοιπὸν οἱ «βαλτοῦ» αὐτὰ δολοφῶνοι προκαλοῦσαν ἓναν καινή, καὶ ὅπως ἦταν ἐφροδιασμένοι μὲ στρατιωτικὰ πιστόλια, ἔξαπλοτρειαν μερικὸς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ματσαόδο...

Ὅσο γιὰ τὸν Πύργο τοῦ Ἀταρῆς, ἐκεῖ πέρα ἦταν ἡ φυλακὴ τῶν πραγματικῶν βασιανοστρηῶν. Ὁ διεκνῆτης της, ἓνας παλῆος ἀστυνομοῦς, ἦτον ἓνας ἀπάνθρωπος δήμιος. Κρεμοῖσε τὰ θυμάτα του ἀπὸ τὰ χεῖρα ἢ ἀπὸ τὴς ἀμασάλεις μπροστὰ σὲ μὴ ξυφοίλογη καὶ ἔπειτα ἀρχίζε νὰ τὰ ζωνάη ἀλαφρὰ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ μῆτη τῆς ξυφοίλογης τρυποῖσε κάθε φορὰ τὴν κοιλία τους ! Καὶ φυσικά, οἱ τραγικοὶ αὐτοὶ μαρτυρῆς ἀναγκάζόντωνσαν ἀπὸ τοὺς φρικτοὺς πόνους νὰ φανερώσουν τὰ μυστικὰ τοῦ ζώματός τους...

Τὸ πρὸ φρικτὸ ὅμως ἀτ' ὅλα τὰ μαρτύρια ἦταν ὁ εἰδουχισμός τῶν πολιτικῶν ἀναπάλων τοῦ Ματσαόδο, οἱ ὅποιοι αὐτοκτονοῦσαν ἢ τρελλανόντωνσαν κατόπι.

Ὁ «Νέρον» τῆς Ἀβάνας εἶνε καταργῆσει ὅλες τὴς λαϊκῆς ἐλευθερίεις, ὥς τὸ σημεῖο νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ οὔτε τὴν κηλοφορία τριῶν καὶ ὀλίγων !

Ἡ ἀντιπολιτεῖεις λοιπὸν προσπαθοῖσε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐφαρμόξῃ καὶ αὐτὴ ἀντίποινα καὶ δὲν δίστασε μάλιστα νὰ φέρῃ ἀληθινὸς «εὐχάριστος» ἀπὸ τὸ Σικάγο καὶ τὴ Νέα Ὑόρκη, γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῶν μελῶν της σὲ ἀπότροφα ἐπιτελεστικὰ ἀποσπάσματα.

Κι' ἔτσι, λίγες μέρες μετὰ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ κἀθοδο τῶν «εὐχάριστων», ὁ ἐγγληματικὸς λοχαγὸς Κάλβο δέχθηκε μὴ νύχτα στὸ σῶμα σωστῆς πενήντα σφαῖρες ἀπὸ ἓνα ἀπολοποῦνδολο. Ἐπειτα ἤρθε ἡ σειρὰ τοῦ συναρματιάζον Ντελορόδο καὶ ἔστωρα τοῦ ἀματηροῦ λοχαγοῦ Σαμανιέζκο. Κι' οἱ δύο τους δολοφονήθηκαν μὲ μὴ σκληρότητα ἀντάξια τῶν ἐγγλημάτων τους. Τέλος ὁ λοχαγὸς Γκάφθα-Σιέρρα, ὁ «δήμιος» τῶν δημίων τοῦ Ματσαόδο, παρασφῆθηκε ἀπὸ τὴν ἀντιπολιτεῖσει σὲ μὴ πραγματικὰ σατανικὴ πάγδα καὶ πέθανε ἀπὸ τὸν αὐτοκτοῦ τῶν θανάτων. Ἀπὸ ἓνα ἀνοῦνιο γράμμα, ἔμαθε μὴ μέρα ὅτι τὴν ἐπομένη νύχτα, στὴς δέκα ἡ ὄρα, θὰ συνοδοῖζαν μερικὸς ἐχθροὶ τοῦ Ματσαόδο σ' ἓνα ἀπότροφο σπίτι τῆς Ἀβάνας. Ὁ Γκάφθα-Σιέρρα λοιπὸν πήγε τ' ἄλλο βράδυ γιὰ νὰ πάσῃ τοὺς συνομῶτες, μὴ βροῖκε ἀδειο τὸ δοκίμιο. Θὰ εἶχαν φαίνεται ἀκαποῖσι τὰ βήματά του καὶ εἶχαν γίνε ἀφαντοί... Δὲν ἔχαν προφτάσει ὥστόσο νὰ πῶρον μαζί τους κάτοιο μιστηριώδες βιβλίο τους, γιὰτί, ἀλήθεια, ἀπάνω στὸ τραπέζι τοῦ ἀδειου ἔκεινον δοματιῶν βροιάζονταν ἓνα ὀγκῶδες βιβλίο. Ὁ Γκάφθα Σιέρρα, βέβαιος ὅτι θὰ περιεχε πολλὰ μυστικὰ τῶν συνομῶτων, ἔσκαψε ἀπὸ πάνω του καὶ τ' ἀνοῖξε. Τὴν ἴδια στιγμὴ μὴ τρομαχτικὴ ἔρηξις τίναξε τὸ ἀπότροφο ἔκεινον σπίτι στὸν ἀέρα καὶ σκόρπισε ἐὼς καὶ ἐκεῖ κατασκομματιασμένον τὸ «ἔθιμο τῶν δημίων». Τὸ βιβλίο ἔκεινο ἦταν ἓνα ἐκρηκτικὸ μηχανήμα !...

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πρωτοφανῆς σὲ ἀγριότητα ἐμφυλῖος σπαραγμὸς τῆς Κοῦβας κατέληξε μορῖα στήν ἀματηρὴ ἐπανάστασι τοῦ λοξία Μπατιστα ποὶ ἔξεθρόνισε τὸν ἀμοσταγὴ τύραννο Ματσαόδο, τὸν ἐφελτικὸ «Νέρον» τῆς Ἀβάνας».

G. RIBEMONT - DESSAIGNES

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Εὐκολώτερα μεταπίπει κανεῖς ἀπὸ τὸν ἔρωτα στήν ἔχθρα, παρὰ στή φίλια.

Ἡ ἀληθινῆς σάφειεις προέρχονται πάντα ἀπὸ ἀληθινῆς ἀνάγκες τῆς ψυχῆς.

Ἐπάσχει νόμος τῆς φύσεως, κατὰ τὸν ὁποῖο τίποτε μεγάλο δὲν καταρθῶνεται γρήγορα.

Πολλῆς φαρῆς σιμβαίνει ἡ ψυχὴ νάνα γονατιστή, σ' ὀπαδιῶν τε θεοὶ καὶ ἂν βρῆσεται τὸ σῶμα.

Ὁ ἔρωτος εἶνε ἡ ἀρχὴ, ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς κάθε μεγάλου, ὄραιον καὶ εὐγενικοῦ.

Κάθε κακὸ, ἔχει στή οἴκα του καὶ μὴ πλάνη.

Ἡ μεγαλοφροῖα ἀκτινοβολεῖ ὅπως ὁ ἥλιος.

Φλαμμαριῶν

Ἄλφ. Κάρο

